GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu conceda ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunátória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tax'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 27. **Brasiovu 19/7 Aprile** **1871.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Dela conferinti'a din Alb'a Iulia.

Alb'a Iulia 16/4 Aprile. Domnulu meu! Nu amu potutu afla, déca ai avutu séu nu, vreunu corespondente speciale, care se fia luatu asupra-si a te informa inadinsu despre lucrarile conferintiei convocate de catra Esc. Sa dn. Lad. Bas. Popp aici pe ruinele anticului Apulum, preste care se intindu alte ruine ale anticei metropolie, ale monasterieloru ci si ale urbei locuite odeniora de „valachii" lui Ioane Corvinu, salvatoriulu Transilvaniei, alu Ungariei si alu christianismului din Europ'a apusena de jugulu Semilunei. Eu unulu nu-ti potu promite una descriere a acestei conferintie asia precum merita aceea in totu respectulu. Importanti'a ei vitale, gravitatea barbatiloru adunati in aceeasi, discusiunile seriose, moderate si totusi afundu taietórie, conducerea intielépta, precum se potea astepta numai dela unu barbatu de talentele presiedintelui acelei adunari, adornatu cu eminentile calitati ale unui omu de statu, insufletitu de sanctitatea causei si petrunsu de marimea problemei ce stá de inainte spre deslegare, tóte acestea impreginari impunu publicistului obligatiunea de a-si reculege puterile, a-si ageri memori'a si judecat'a, pentru cá se fia in stare de a da una icóna genuina despre totu ce s'a intemplatu in cele trei dile la Alb'a Iulia. Eu nu me simtiu in acea positiune, prin urmare voiu face numai ce voiu poté.

De Marti spre Mercuri nóptea si apoi tóta diu'a se vedea venindu trasuri numerose pe tóte drumurile cate ducu la Alb'a Iulia, aducundu atatu pe barbatii doritori a lua parte activa la conferintia, catu si pe alte persóne impinse de curiositate, cá se afle „planurile romaniloru". Preste di se latisera unele faime insuflatórie de grigia si neplacere, la care s'a datu ocasiune nu numai prin articlii din urma esiti in „Federatiune", ci si mai vertosu prin scirea positiva venita dela Lugosiu, ca preas. sa de curendu numitulu episcopu Ioane Olteanu a emisu cerculariu de dato 4 Aprile a. c., prin care conferinti'a din Alb'a Iulia se dechiara de nelegale si periculósa, apoi se dá filoru sufletesci consiliulu, cá se fuga de acea adunare. Preas. sa in prim'a furia fusese determinatu a interdice strinsu filoru sei sufletesci si anume membriloru clerului mergerea la Alb'a Iulia; se pare inse, ca pana in urmatóri'a di si-a trasu sém'a, ca totu ar' fi dóra mai pucinu periclu pentru sufletele subordinatiloru sei, déca ei ar' cutéza se mérga la Alb'a Iulia, decatu la Alb'a greca (Belgradu), séu la Carlovitiu. Pre langa acestea unii ómeni, cari sufere de splina si de ficati, de multu sange negru si ingrosiatu, plini de prepusuri (suspiciones) si torturati de unu pesimismu propriu la multi daco-romani, voiá se scia de siguru, ca ne ar' astepta conflictele cele mai seriose, care ar' amerintia se se nasca intre cleru si mireni in urmarea intrigeloru semenate de susu p'intre noi.

In midiuloculu acestoru agitatiuni sufletesci inca inainte de amiédi vine scirea de bunu anguriu, ca dela metropolia se astepta doi dni canonici cá plenipotenti, cum si cativa dd. profesori. Mai tardiu venira si dela Lugosiu siepte deputati plenipotenti, óra in fruntea loru unu dn. canonicu.

Totu publiculu asteptá numai inca trenulu dela Aradu. La curtea calei ferate esise una deputatiune condusa de unu vicariu archiepiscopescu spre a intempina si saluta pe Esc. Sa dn. L. B. Popp presiedintele senatului, dela imall'a curte si a lu petrece pana la localulu destinatu spre a se tiené inca in acea di una conferintia privata preparativa.

Acea conferintia se si conchiamá pe la 5 óre din membrii cati apucasera a sosi la faci'a locului pana pe la 5 óre d. am.

Esc. Sa dn. L. B. Popp o deschisa prin unu cuventu in adeveru petrundietoriu si la minte, si la anima, prin care demostrá la lumin'a dilei absolut'a necesitate, care se simtiá de catra toti romanii greco-catolici pentru un'a consultatiune de natur'a acesteia. Respunsulu ce se dede la acelu discursu, a fostu unanim'a salutare cu vivate repetite. Scopulu acelei conferintie preliminarie a fostu: a se da ocasiune la impartasirea ideiloru, la stabilirea unei programe pentru conferinti'a din urmatóriele dile, alegerea unei comisiuni si a unui referente pentru prepararea unoru acte, care voru fi a se lua in discusiune, in fine conscrierea tuturoru membriloru cu insemnarea starei sociale a fiacaruia si cu plenipotentiele loru, incatu le voru fi avendu unii séu altii.

Dupa acésta conferintia preliminaria spiritele incepura a se imbarbata, totusi mai remase inca multu pesimismu.

In urmatóri'a di pe la 9½ óre membrii conferintiei si unu publicu numerosu din tóte clasele, natiunile si confesiunile implusera beseric'a numita „in Lipoveni". Esc. Sa dn. Popp salutandu pe membrii adunati, ii provoca cá se binevoiésca a se constitui. In acelu momentu se audira voci: Presiedinte avemu! Nu alegemu! Se traiésca Esc. Sa dn. L. B. Popp presiedintele conferintiei! fù aclamatiunea unanima. Asia dn. presiedinte ocupandu loculu cuventu, se adresá catra adunare cu una cuventare, alu carei cuprinsu in lips'a unui stenografu este apróape preste potentia a se reproduce. Caldurosulu respunsu, care i se dede prin unulu din membrii eclesiastici, ar' merita totu asemenea cá se fia pastratu.

De secretari se alesera unu preotu si unu secularin in persónele ddloru I. M. Moldovanu profesoriu gimnasiale din Blasiu si Iosifu Popu asesoriu la tribunalu in Clusiu.

Intre acestea telegrame de adhesiune prealabile la conclusele conferintiei venea mereu. Atatu acelea, catu si plenipotentiele cate se acumulasera pe més'a conferintiei, se citira in audiulu tuturoru. Mi se pare ca au fostu cu totulu preste dóuedieci. Tenórea mai multóra din telegrame cá si din plenipotentie erá fórte categorica. Asia de ecs. telegramulu dela Sigétu din Marmati'a subscrisu de rever. sa dn. vicariu episcopescu M. Pavelu si de alti barbati fruntasi tienè intre altele: „Nu recunóscemu si nu primimu nici una ingerentia. Voimu autonomia propria, basata pe dreptulu nostru besericescu". Dela Oradea si din districtulu Beiusiu conferintiele particularie tienute pe acolo declara, ca consimtu si adopta credeulu desvoltatu in Nr. 22 alu „Gazetei", cum si ca nici fórti'a bruta nu'i va abate dela acela.

Episcopi'a dela Armenopole (Gherl'a) este veduvita; inse capitululu episcopescu de acolo tienendu siedintia, scrise de dato 3 Aprile a. c. Nr. 70, ca impregiurarile sale nu lu érta a participa astadata la conferintia, dechiara inse, ca primésce si subscrie tóte conclusele conferintiei, cate voru esi cu maioritate.

Protopopiatele, respective sinódele acelorasi si mireni fruntasi, anume dela Bis'a, D. St. Martinu, Ariesiu, Sibiiu, Clusiu, Blasiu, Naseudu, Morlac'a Tergulu-Muresiului, Bagau, Betleanu, Losardu etc. etc., dechiara adhesiunea loru totu in sensulu celoru aratate mai susu. Ddloru plenipotenti dela Lugosiu, anume canonicu Mich. Nagi, cavaleru Jova Popoviciu, Dr. juris Ioane Maioru, c. r. capitanu in pens. Iacobu Cosgaria, Zenoviu Bordanu, Petru Catrusca et Petru Ziri li se mai transmisera plenipotentie inca si dela Aradu, Fagetu, Resit'a, Scaiusiu etc.

Lectur'a aceloru telegrame, plenipotentie, concluse de ale conferintieloru particularie tienute in diverse parti ale tieriloru locuite de romani greco-catolici, a luatu timpu mai multu, ele inse au si largitu basele discusiuniloru, au largitu orizonulu situatiunei, au facutu cá se cunóscemu nu numai opiniunile celoru adunati, ci si ale altoru barbati numerosi, cari n'au potutu veni la conferinti'a generale.

Dupa acestea rev. sa dn. vicariu Ioane Antonelli dela Fagarasiu salutá pe Esc. Sa dn. presiedinte in numele aceloru adunati.

Acum era timpulu pentru cá se se incépa discusiunea meritória in sensulu epistolei convocatórie publicate in Nr. 22 alu Gazetei. Intrebarea se potea pune, s'a si pusu netu si simplu asia: Cum se scape beseric'a greco-catolica romanésca constatória din 1 milionu si mai bine de sufete romani, de unu nou jugu, de care este amerintiata prin conclusele congresului romano-catolicu regnicolariu ungurescu? Spre mirarea nóstra, unu singuru membru nu se aflá, care se nu fia voitu a recunósce acestu periculu intru tóta gravitatea sa. Asia déra scopulu stá limpede inaintea ochiloru fiacarui membru. Aici unanimitatea erá mai pre susu de orice indointia. Cu atatu inse erá mai mare grigi'a despre midiulócele ducatórie la scopu. De unde se asteptamu ajutoriulu? De unde se lu ceremu? Ori in care parte 'ti intorceai ochii sufletesci, dai preste neincredere, prepusu (suspicio) ingrigiare (anxietas). Atunci Dr. I. Maioru propune formarea unei comisiuni, care se fia insarcinata cu elaborarea unui prolectu. Inse ce feliu de prolectu, nu se spune limpede. Cu tóte acestea propunerea se da in desbaterea adunarei. Discusiunea devine animata, prin participarea mai multoru membri la ea, intre cari Ioane Axente Severu, capitanulu distr. Alecsandru Bohatielu, vicariulu Antonelli, Alecsandru Romanu, profes. I. Moldovanu, protop. Gavr. Popu dela Clusiu, G. Baritiu, canonicului Nagi, Dr. Ioane Rat'iu advocatulu, advocatulu Brandusianu dela Blasiu, I. Campeanu et I. Simionasiu asesori s. a. In fine se decide: Comisiunea de cinci propusa in siedinti'a privata de eri se inmultiésce cu alti 12 membri. Acea comisiune va cauta si propune calea, pe care conferinti'a se-si descopere voinl'a si dorinti'a sa, si o va impartasi in siedinti'a publica, care se va continua in aceeasi di sér'a.

Comisiunea de 17 se adunà pe la 3 óre si abia pe la 6 óre esi la unu resultatu unanimu. Cea mai mare greutate a fostu si aici a face se mai despara pesimismulu, neincrederea si se se mai

aline amaratiunea sufletésca, de care se parea ca erá dominati mai toti membrii din casa'a despretiului si insulteloru morali, cu care fù intempinata in anii de in urma nu numai natiunea, ci si beseric'a.

Propunerile comisiunei de 17 au fostu: 1. Se se substerna una suplica la Maiestatea Sa monarchulu, prin care se fia rogatu a denega in modu categoricu sanctiunea la tóte acele concluse ale congresului romano-catolicu ungurescu, care se ocupa in orice modu si forma cu afacerile bisericei greco-catolice romanesci, a lua pe acésta beserica de nou sub a sa protectiune in contra tuturoru atacuriloru si ingerentieloru din afara, a concede conchiamarea unui congresu bisericescu pentru metropolia si pentru cele trei episcopii sufragane romanesci greco-catolice. Acea petitiune se fia inaintata prin una deputatiune. 2. Se se compuna unu memorandu, care se merga la adres'a metropolitului si se cuprinda declaratiunea categorica, ca conferintí'a s'a pusu si stá pe terenulu conciliului dela Florenti'a din an. 1439 primitu atunci si de beseric'a orientale, cum si pe terenulu diplomei leopoldine emanate in an. 1699 in favórea romaniloru gr. catolici, ca nu voiesce a sci de nici un'a inovire introdusa de atunci prin iesuiti pe cale clandestina, ca a dóu'a diploma leopoldina o cunósce de apocryfa (falsa, mintiunósa), ca respinge dela sine orice supraveghiare politienésca a bisericei romano-catolice ungaresci, séu ungaro-slavace si nemtiesci.

Acestea propuneri fusera adoptate de catra conferintia in unanimitate.

Dupa acestea se alesera membrii deputatiunei in numeru de 12, cari suntu: Esc. Sa dn. L. B. Popp, illustr. sa dn. septemviru la curtea suprema Gavr. Mihali, dn. colonelu br. Davidu Ursu poses. alu ordin. Mariei Teresiei, dd. canonici C. Papfalvi et Nagi, Dr. I. Ratiu, profesoru et red. Alecsandru Romanu, dd. adv. M. Poppu Grideanu et Munteanu, dd. Maioru dela Reginu, Bardosi dela Zarandu, Catrusca dela Lugosiu.

Memorandulu are se fia presentatu parentelui metropolitu Ioane Vancea prin una deputatiune de 6 insi condusa de unu dn. canonicu.

Cu acestea prim'a siedintia publica se inchiaiá, éra pentru a dóu'a se pusera la ordinea dilei cele dóue acte prevediute in acésta siedintia. —

(Va urmá.)

Brasiovu 10 Aprile. Suntemu rogati a dá publicitatii fara observare urmatóri'a:

„PROVOCARE

la fraternisare serbatorésca in Brasiovu.

Cetatianii romani si unguri din Brasiovu amu decisu a convení la o serbare de fraternisare, la care prin acést'a invitamu pre fratii nostri din districtu si pre toti concetatianii de orice nationalitate.

Patri'a si libertatea suntu tesaurulu nostru comunu. Entusiasmulu nostru trebuie se fia egalu pentru acest'a. Ne unimu aici in numele celu santu alu patriei si libertatei.

Ne unimu pentru fericirea si glorificarea venitoriului nostru: cá descendentii nostri se aiba causa de a binecuventá pre parentii loru.

Fratiloru! Libertatea si fratietatea suntu castigulu marestiu alu seculului nostru; se ne unimu dér' in aceste sacre principie, cá cu o óra mai inainte se dispara dintre noi odiosulu principiu alu privilegieloru*), fetulu seculeloru barbare.

Fratiloru! In unire cu totii suntemu in pusetiune indoita de a stá cu fruntea serina la oricari eventualitati, la cari ar' poté fi espusa libertatea si egalitatea nóstra.

Asia dér' in unire cu totii se damu man'a spre garantiele comune, cari singure potu se fia scutulu patriei si alu tronului.

Brasiovu in Aprile 1871.

Comitetulu."

*) Ad. alu orce suprematie politice. — R.

Serbarea se va tiené in 22 Aprile st. u. in localitatile otelului „La sóre". Toti, cei ce doresc a partecipá se binevoiésca a se aduná inainte de 6 óre d. a. inaintea „pórtei Scheiloru", de unde la 6 óre va fi pornirea cu music'a spre loculu de petrecere.

Bilete à 1 fl. v. a. se afla la DD. László, Fratii Verzár, I. B. Popoviciu, I. Gyertyánffy et fiiulu si Stefanu Szele.

Venitulu e destinatu pentru scopuri filantropice. —

Cuventarea

deputatului Iacobu Bolog'a tienuta in universitatea din Sibiiu in 10/22 Martiu 1871 asupra proiectelor pentru regularea municipieloru din fondulu regiu.

Onorata universitate!

Eu suntu omulu pacei. Pretiuiescu preste mesura pacea, carea mi o dau altii, si me ferescu cá de focu de nepaciuirea alter'a.

Pentru acesta m'amu luptatu — vi o marturisescu, dloru mei! — m'amu luptatu multu cu mine insumi, meditandu asupra intrebarei: se vorbescu au se tacu la obiectulu de sub pertractare?

Eramu pe aici, mai decisu a tacé, pentru ca aviu placuta ocasiune, de a ascultá escelentele vorbiri ale prea stimatiloru dni condeputati de Bausznern, Dr. Lindner, Dr. Keiu, Wenrich, si a remané indestulitu, adaudu intr'acelea o mare parte a convingeriloru mele despre obiectulu de sub cestiune espresa astfeliu, catu dieu pucinu, fórte pucinu -mi a mai remasu mie de vorbitu.

Au doveditu adica acesti domni condeputati in modulu celu mai eclatantu, au doveditu asia, catu nu trebuie se demustru si eu, ca — déca se va sustiené acelu dreptu istoricu, pre care lu pretindu contrarii nostri de opiniuni, adica partiti'a sasiloru vechi, dupa planulu fauritu de catra densii — dieu acelu poporu alu carui fiiu suntu si eu, poporulu romanu, poporulu celu numerosu — déca nu celu mai mare — din teritoriulu representatu in acésta casa, va devení din nou sclavu politicu alu unei natiuni, alu unei natiuni din fundulu regiu, din acel'a fundu, domniloru mei! care nu rabda diversitate de drepturi „non patitur diversitatem jurium".

Vreamu se tacu, cá se nu facu — precum putui prevedé si precum vedu — neplacere numitei partite.

Eramu se tacu dloru mei, pentru ca nu vreamu se tulburu pacea mai tuturoru membriloru acesteí onorate universitati, spunenduve, ca cu durere trebuie se ve descoperu, ca pre mine nu me indestulesce nici unulu dintre cele trei proiecte afatórie inaintea nóstra si trase sub discusiune.

Inadusleamu in mine, oprimamu si acésta durerósa marturisire, pentru ca nu me indoiesamu nici pre unu minutu despre acesea, ca tare pucini se voru afá intre noi, ba in intrég'a nóstra tiéra, cari doru ar' crede, si ar' cutediá se sustiena, ca acuma pre temeiulu unui'a séu altui'a din acestea trei proiecte ar' poté, séu chiaru ar' trebuí se fia si romanii din fundulu regiu mangaiati, indestuliti in privinti'a pretensiuniloru loru de dreptu.

Taceamu, dloru mei! si pentru acesea, pentru ca sciu, ca ultimulu cuventu la lucrulu acest'a nu se vorbesce aici, ci aiurea, si speru, ca acel'a se va vorbí acolo cu mai pucina patima si cu mai multa iubire de dreptate.

Taceamu, dieu eu, déca nu me boldea vecinulu meu, dlu condeputatu Dr. Theil, provocanduse in vorbirea sa de eri si la pucintic'a mea activitate de deputatu alu scaunului Nocrichului din universitatea anului 1861/2, si déca nu me silea prin acesea la vorbire, ca dsa s'a servitu numai de acesea parte a activitatei mele amintite, carea i a placutu densului si i a venitu la socotéla cá apta spre ajungerea vre unui scopu; éra de acesea parte a ei, — carea mi convine si mie; fara de care nu are nici unu intielesu si nici o insemnetate ceea ce a disu dumnealui, si carea singura esplica, lamuresce, dilucida ideile conducatórie, ideile domnitórie pre timpulu acel'a, s'a feritu cá de par'a focului,

S'a feritu dloru mei! dlu Dr. Theil, de a ve presentá intrég'a mea activitate din universitatea an. 1871/2, pentruca facundu-o -si combatea insusi prin ea asertele sale.

Se intentioná in universitatea citatului anu tocma asia precum se intentionéza acum prin dlu Dr. Theil si consoci stricta sustienere a dreptului istoricu pre sém'a sasiloru din fundulu regiu; ba mai multu, ve spunu dloru! se lucrá pre atunci din tóte puterile maioritatei din universitate, ca tóte acelea comune sasesci din comitate, care mai inainte nu s'au tienutu nici odata de fundulu regiu, se se iè sub scutulu dreptului istoricu sasescu, si se se incorporéza fundului regiu.

Déra eu cá deputatu ce faceamu pre atuncea domniloru?!

Éta ce!

Damu de o parte prea bucurosu consensulu meu la nisuinti'a condeputatiloru mei sasi, de a-si aduná tóte comunele sasesci sub o jurisdictiune nationala sasésca si de a-si asecurá celu mai perfectu dreptu politicu pentru toti sasii din Ardélu; éra de alta parte lucramu dupa debilele -mi póteri spre eliberarea natiunei mele de sub supremati'a straina: cereamu pentru natiunea mea cá atare acelasi dreptu, de care vreamu se se bucure natiunea sasésca pentru sine.

Nedisputaverulu adeveru alu acestoru natiuni ale mele ésa la lumina din votulu separatu, care lu dedui eu universitatei din an. 1861/2 si care se afla in protocolulu respectivu.

Me indatorá multu prea onor. dlu Dr. Theil, déca ve cetea — precum v'a cetitu cate tóte altele — si acestu votu separatu atatu de aprópe de citatele dumnealui.

Elu inse nu o facù si asia lasá o lacuna, pre carea trebuie se o implu eu.

Precum deci ati permisu acelui domnu a ve ceti cate si mai cate, permiteti-mi, — ve rogu! — si mie, a ve ceti unele pasage din acelu votu separatu din 13 Martiu 1862 presentatu universitatei si cetitu in siedinti'a ei din 25 Martiu 1862.

Cu permisiunea domniloru vóstre cetescu:

(Din tecstulu nemtiescu, traducere romanésca.)

„Subscrisulu, cá membru alu comisiunei de siepte, s'a dechiaratu apriatu in contra conclusului obveniториu in proiectulu ei sub punctulu I ad. II., care staturesce modalitatea infiintiarei tienuturiloru nationale de administratiune, si a proiectatu alta modalitate, de a compune teritorii nationale.

Proiectele lui nu afla consideratiune la comisiunea de siepte.

Fiindu inse subscrisulu de firma convingere, ca proiectele lui facute in amintit'a comisiune de siepte contribuie esentialminte la solvirea cestiunei cum s'ar poté realisá in Ardélu principiulu egalei indreptatiri nationale? se afla indemnatu a repeti aceste proiecte si inaintea onoratei universitati, si in consideratiune:

ca propunerea comisiunei de siepte, obveniториа sub punctulu II alu oporatului ei, dupa carea tóte comunele sasesci, care nu stau sub federatiunea municipala a natiunei sasesci, suntu de a se incorporá federatiunei acesteia „s'a primitu s'a redicatu la conclusu, si ca prin urmare tóte comunele sasesci afiatórie in tiér'a intrégа au de a se tiené de conclusulu acestei de federatiunea municipala sasésca;

ca conclusulu acest'a, care promovéza interesele natiunei sasesci, sprijinesce prea poternicu acesea propunere a subscrisului: „ca tóte comunele romanesci, séu locuite in preponderata maioritate de romani, se se primésca in federatiunea romana municipala, carea are de a se face, si se póte pretinde de catra celelalte natiuni principale ale tierei, prin urmare si de catra natiunea romana spre promovarea proprieloru ei interese, cu acelasi dreptu, cu care l'a adusu universitatea sasésca;

ca subscrisului i au procuratu propriele relatiuni ale natiuniloru transilvane firma convingere, cumca egal'a indreptatire a natiuniloru principale din acést'a tiéra se va adeveri realisanduse, si neincrederea, invidi'a si ur'a dintr'acestea natiuni se va nimici numai atunci, si se va puté proveni ori carei inse la frecari nationale, déca se va delatorá cu succesu bunu temerea de supremati'a unei natiuni asupra a celeialalte;

ca acést'a din urma se va poté realisá dupa opiniunea subscrisului numai atunci, déca se va concede fiecarei natiuni singuratice din Transilvani'a, asia déra si celei romane, cá se se coadune — precum s'a coadunatu natiunea sasésca spre folosulu seu celu mai evidentu pre langa universitatea sa, si precum se silesce ea a atrage in uniunea acést'a si pre acelea comune sasesci, care pana acum inca nu stau sub administratiunea ei — pre langa unu centru propriu si facia cu celelalte natiuni de sine statatórie, si se primésca incatu voru permite interesele administratiunei publice — tóte comunele romanesci, si pre cele locuite in numeru prevalentu de romani in acésta uniune, prin ce se va formá acelu teritoriu separatu nationalu pentru natiunea romana din Transilvani'a, in care ar' avé de a se ingrigí de administrarea autonóma a causeloru ei proprie o deregatoria suprema a natiunei acesteia

de multu ceruta, dupa ecsemplulu universitatii natiunei sassesci;

a propune:

ca punctulu I ad. II se se compuna asia:

La formarea teritorieloru nationale ar' avé mai antaiu de a se considerá recerinti'a administratiunei, dér' totu deodata a se ingrigi si de acéea, ca dupa potintia se se incorporeze tóte comunele Transilvaniei, locuite esclusiuminte séu in multime prepondenranta de romani, intr'o confederatiune municipala romana, si se se supuna administratiunei unei derogatorii supreme a natiunei romane."

Astfeliu de aspiratiuni aveamu la an. 1861/2 dloru mei!

Astfeliu de arangiare a relatiuniloru nóstre nationale dorieamu si intentionamu eu pre atuncea, si ve asigura fara de nici unu cugetu reservatu, ca o asemenea arangiare o a-si pretinde si acum déca nu a-si prevedé, ca in lini'a prima si cu deosebire tocma dlu Dr. Theil si consocii sei de opiniune mi s'ar opune, precum mi s'au opusu maioritatea universitatei din an. 1861/2, dicundu-mi, ca „a Város usque Boralt" nu da nici celu mai micu petecu de locu, fia acel'a macaru catu de romanescu;

o asiu pretinde si acuma déca faptele dlui Dr. Theil si consocii mi ar' fi mai lasatu vreo mica schintea de sperantia, ca me voru sprijini in nisuinti'a mea, lucrandu cu mine, cu noi de impreuna, in bine intielesulu interesu alu ambeloru nóstre natiuni, spre realisarea adeveratei egali indreptatiri, spre stergerea suprematiei, sub care atatu de lungu si atatu de amaru timpu a gemutu natiunea mea;

o asiu pretinde, domniloru mei! déca asiu avé vreunu prospectu de reusire, si déca legea publica, de carea amu totu respectulu, de carea voiu, si suntu detoriu, se ascultu, nu ne ar' fi straformatu totalminte terenulu an. 1861/2.

Dér' v'amu ocupatu multu, dóra chiaru pres multu, cu dlu Dr. Theil.

Ve coru deci escusa, si ve rogu, se -mi concedeti cá se ve mai spunu inca cu vr'o cateva cuvinte, pentru ce amu disu cu ceva mai inainte: ca pre mine nu me multiamesce nici unulu din proiectele cele trei de sub pertractare?

Éta pentru ce domniloru mei!

Pentru ca nici unulu nu corespunde pre deplinu legei publice, carea pretinde regularea municipieloru din fundulu regiu, adica §-lui 10 din art. dietalu XLIII alu an. 1868.

Dupa legea acést'a ar' fi acelu proiectu corespundietoriu ei, care la regularea amintita ar' considerá si ar' aduce in consonantia atatu drepturile basate pre legi si contracte, catu si egal'a indreptatire a nationalitatiloru aflatórie in fundulu regiu.

Dér' proiectele nóstre si au uitatu, cá pamentulu, de acésta egala indreptatire, o ignoréza de totu.

Ba si mai multu dicu: proiectulu minoritatei din comisiunea ad hoc o face chiaru ilusoria, cu nepotintia, de órece elu pretinde apriatu numai si singuru pentru natiunea sasésca dreptulu istoricu, prin care vrea se tiena si de aici inainte pre celelalte popóre din fundulu regiu, sub tutelatulu, sub egemoni'a numitei natiuni.

Cu unu asemenea proiectu nu me voiu imprietini nici odata si pentru aceea nici ca nu lu voiu primi vreodata de basa a desbaterei speciale.

Celelalte dóue proiecte, ce o adeveratu, nu pretindu deadreptulu si apriatu acestu dreptu istoricu; dau inse totusi o preferintia natiunei sassesci, vorbindu numai de acést'a, si tacundu de celelalte ca candu nici u'ar mai ecsistá in fundulu regiu.

Cu tóte acestea sperandu, ca -mi va succede in desbaterea speciala, a schimbá unii paragrafi ai proiectului maioritatei comisiunei in favórea tuturoru locuitoriloru din fundulu regiu si ai acomodá impregurariloru si relatiuniloru nóstre de aici, prin care amu poté deveni cu totii egali, me dechiaru pentru acestu proiectu alu maioritatei si lu primescu de basa a desbaterei spreciale.

In fine se -mi concedeti, cá se incheiu si eu cum a incheiatu eri prea stimatulu condeputatu Wittstock cu privintia la natiunea sa si adaugundu numai cuventielulu „si" se dicu: Si „noi credemu a avé dreptu la ecsistinti'a-ne propria!" —

Seculme 10 Aprile st. n. 1871.

Cu cea mai mare bucuria amu intielesu din prea stim. „Gazet'a Transilvaniei, ca Escelenti'a Sa dlu Ladislau B. Popp, pre inteligenti'a romana de relegiunea orientale, unita ne chiama la un'a conferintia in privinti'a congresului bescricescu. Cu tóte, ca suntemu insolati aici de confratii nostri: totusi simtimu si noi cu densii si ne bucuramu cu densii si de aperarea autonomiei bescricesci!

Inse dorere! ca cu tóte, ca aici intre secui in scaunulu Ciucului, Odorheiului si alu Trei-scaunelor trecemu ceva preste numerulu de 22.375 sufiete de relegea orientale unita; totusi nu amu avutu parte in scaunele susu numite de provocare din partea pr. on. dd. protopopi in privinti'a trimiterei de deputatu la conferinti'a tienetórie la Alb'a Iulia in 13 Aprile. Caus'a pentru ce nu ne au provocatu la o cointielegere nu o scimu, si déca ne au provocatu? pentru ce nu s'a datu la publicitate? se póte ca s'au temutu dóra si unulu si altulu de supremati'a? . . . . . ori ce este caus'a, destulu de nefericiti ne simtimu, ca nu avemu, baremu pre terenulu bescricescu conducatori mai zelosi demni de numele de romanu. Fiinduca suntemu in stare asia misera catu nu scimu, este cineva alesu cá se ne representeze atatea mii de sufiete in conferinti'a susu numita séu ba, ne simtimu datori a roga pre toti presa onoratii membri ai conferintiei, cá se aiba bunatate a nu ne uitá nici pre noi, ca si déca trupesce nu suntemu de facia, — sufletesce suntemu acolo de acordu.

Cornelius.

Vien'a.

Dela comitetulu societatei „Romani'a Juna."

Stimate Dle Redactoru!

Binevoiti a primí in colónele stimatei „Gaz. Transilvaniei" urmatoriulu

REPORTU:

Desvoltarea spirituala a impartitu junii romani academici din Vien'a cu cativa ani inainte de ast'a, in dóue directiuni deosebite; ei au infiintiatu dóue societati: un'a de caracteru multu pucinu socialu, si alt'a de caracteru espresu literariu.

Acésta impartire a slabitu poterile junimei si a produsu pe langa acestu reu si óre-si-care eterogenitate in cugetarea ambeloru societati, cari in adeveru eran numai paralele. — In midiuloculu unui elementu strainu asia de poternicu, cum e celu germanu, supusi unoru influintie asia de seducatórie, cum e cultur'a pentru acei juni, cari suntu cuprinsi de procesulu desvoltarei, a fostu acésta desbinare unulu din cele mai mari pericule. — Junii romani din Vien'a au trebuitu se creeze o viétia romana spre a nu fi rapiti de valulu generalu, de viéti'a germana vienesa.

Este altu modu de viétia, suntu alte simtiuri si alte directiuni spirituale si alt'a cugetarea aici si in patri'a nóstra; junii au trebuitu deci se se intrunésca spre a poté pastrá, ce au adusu de a casa, spre a-si poté pastrá romanitatea.

Tóte acestе le-au priceputu junimea vienesa de multu. Deja la inceputulu anului scol. 1869/70 a decisu o adunare generala a junimei romane din Vien'a: cumca ambele societati se se intrunésca in o societate nóua pe basea principiului paritatii.

In simtiu erau junii uniti; cugetarea remase inca eterogena: ecsecutarea formala a decisiunei a datu in acésta eteroganitate de cele mai mari greutati. — Convenirile fratiesci inse au produsu acea, cumca singuratecii au inceputu a se cunósce, a se increde unulu in altulu si a se intielege reciprocu.

Prin statutele „Romaniei June" se desfiintiéza ipso jure ambele societati: „Romani'a" si „Societatea literaria-scientifica a romaniloru din Vien'a" si se intrunescu toti romanii in **o** societate.

Sosindu concesiunea dela locotenentí'a provinciala, presiedintele dlu Nicolae Oncu conchiamá junii pe Sámbat'a Pascilor'a la o constituanta.

Comitetulu societatii se alese prin votu secretu si maioritate absoluta a voturiloru; éra zelosulu amicu alu junimei dlu comerciantu B. G. Popoviciu se prochiamá prin aclamatiune de protectoru alu societatii.

Prin acést'a se completá infiintiarea „Romaniei June". Pentru junimea romana vienesa e „Romani'a Juna" unu idealu; ea intrunesce in sine elementele june ale tuturoru fractiuniloru romane.

Pretensiunile societatii „Romani'a Juna" suntu modeste, aspiratiunile ei suntu marginite: ea voiesce a face din membrii sei juni: barbati, cari se póta fi odata membri demni ai „Romaniei barbate". —

Comitetulu implinesce o detorintia placuta recomendandu societatea in binevointi'a onoratului publicu romanu, care ni au fostu totudéun'a radiemu nobilu in nisuintiele nóstre nationale.

Vien'a in 11 Aprile 1871.

In numele comitetului:

Ioane Slaviciu,
presiedinte.

D. Popoviciu Barcianu,
secretariu.

Cronica esterna.

In ROMANI'A s'au escrisu alegerile pe 14 pana la 20 Maiu. Ar' fi timpulu, cá totu indreptatitulu se se folosésca acum séu nici odata de dreptulu seu, cá se-si alége mandatarii cei mai apti si cei mai buni romani, si mai nedependenti, déca nu vrem a recadé in sclavi'a unoru sireti si de rea credintia, cari voru cu spalme si cu siretii a ologi romanimea. —

— Dela schimbarea ministeriului se desfiintiara alegerile municipali din Bucuresci si se continua mereu la schimbarea prefectiloru si a oficialiloru.

Una telegrama publicata prin diurnalele viencse, de cuprinsu:

„Vien'a 31 Martiu. Puterile s'au intrunitu pentru a sustiené pe principele Carolu alu Romaniei, care, prin staruintiele Prusiei, a lnatu otarirea de a-si apará tronulu.

Déca s'ar intemplá se fia detronatu, puterile voru luá measure in comunu",

a facutu multu sange reu intre romani, cari nu voru a sci de amestecu de din afara, cu atatu mai pucinu de intrigele bismarkiane. Totu ce mai moderéza resimtiulu romanu e, ca parintele Mariei Sale Antoniu de Hohenzollern trase dunga si preste telegrame bismarkiane, candu dise fiiului seu domnitoriulu cuvintele:

„Déca Franci'a invingea erai detronatu.

„Acum, ca Prusi'a a triumfatu se nu credi, ca esti multu mai assecuratu: singur'a putere adeverata n'o poti gasi decatu in iubirea poporului romanu."

Acésta conduita pastrata cu santiania póte face cá Domnitoriulu se fia adoratu de natiunea intréga. —

„N. fr. Pr." publica, dupa natur'a sa cea dusmana romaniloru, ca la postele si telegrafele din Romani'a se comisera hotii, de acea se puna of. nemti in locuiu romaniloru; audi siurcatiune! D. Georgescu dovedesce in „Romanulu", ca chiaru unu némtiu a comisu furtulu si a si disparutu in Austro-Ungari'a. „N. fr. Pr." se cante dér' si furtulu si pe furu in sinusi, séu dupa idiotismulu romanescu se-si scuipe in sinu, ca nemtii inca au destui misiei mai rafinati decatu romanii. Audi apucature schvabesci, cá si in Romani'a se rapésca totu ei posturile la sene. Ut jugulent homines surgunt de nocte latrones, ut te ipsum serves non expergisceris? Alegeti numai strusbergiani in camera, ca veti pune de mamaliga cu romanismulu, cum o patimu si noi.

Din strainatate, afara de miscarile Rusiei, si continuarea versarei de sange pe teatrulu resbelului civile in Franci'a, n'avemu ceva importantu de relatatu. Din Parisu se scrie dela 17, ca insurgentii au reportatu vreo cateva invingeri cu mari perderi din partea armatei regimelui. Reactiunea si acolo nu crutia nemica pentru revocarea paradisului vechei predomniri preste poporu; ea se tiene de mana petulindenea — i se cunoscu bine uneltirile sirete — si totu ambla cu minciun'a mascata in cója adeverului petutindenea. —

Colecta

pentru ranitii francesi din districtulu Naseudului:

„INCLITU CONSULATU

alu republicei francese in Romani'a!

Romanii locuitori ai districtului Naseudu in Transilvani'a petrunsi pana la anima de dorerile si suferintiele, cari le supertara de curundu fratii loru de unu sange, adica: Francesii, donéza prin acést'a pentru ranitii francesi din lupt'a din urma miculu loru ofertu de 238 fl. 3 cr. v. a., di: dóue sute treidieci si optu floreni si trei cruceri v. a., pre cari este cu tóta onórea rogatu inchitulu consulatu, se binevoiésca, si spedá la loculu destinatu catu mai curundu.

Naseudu in 24 Martiu 1871.

Cu tóta stim'a profundu revenitoriu:
Dr. Ioane M. Lazaru m/p.,
colectante primariu.

Contribuitorii la acésta suma suntu urmatorii, si anume:

1. Prin staruinti'a domnului jude cercuale alu Naseudului Mariann si a domnului jude opidanu Mihailasiu contribuira:

DD. Gregoriu Moisilu vicariu si parochu 1 fl., Constantinu Moisilu profesoru 1 fl., Leontinu Luchi pretore c. r. in pens. 1 fl., Ioachimu Muresianu presiedinte jud. 2 fl., Dr. Stefanu Popu fisicu distr. 1 fl., Macsimu Lic'a ases. jud. 1 fl., Iacobu Pavelea pret. jud. 1 fl., Gabrielu Vertiçu 1 fl., Inocentiu

Clain-Porciusu 1 fl., Iacobu Iliesiu 1 fl., Simeonu Popelea 1 fl., Leo Popu 60 cr., Dumitru Vaida 1 fl., Stefanu Timocu 1 fl., Dr. Ioane M. Lazaru director-toru si profes. gimn. 5 fl., Gabrielu Maniu 1 fl., Gregoriu Versariu 1 fl., Ioane Malaiu 1 fl., Aritonu Marcusiu 5 fl., Elia Cincia 2 fl., Gregoriu Tamasiu Miculescu 3 fl., Basiliu Acsente advocatu 5 fl., Johannes Schairich 2 fl., Florianu Motiocu 1 fl., Octaviu Baritiu prof. 1 fl., Nicolae Besianu 1 fl., Nicolae Bot'a Popu translatoru distr. 1 fl., Basiliu Muresianu 1 fl., Basiliu Busdugu 2 fl., Ioane Ciorceriu prof. 1 fl., dela mai multi economi opidani de pre frupte adunate 9 fl. 68 cr., tenerimea scólei normale si de fetitia prin directorele Cosm'a Anca 5 fl. 43 cr., dela comun'a Hordau prin staruitu'a dlui jude procesuale Florianu Mariann 3 fl., ddto. dela comun'a Telciu 19 fl., ddto. dela comun'a Rebrisiór'a 6 fl., dela comun'a Rebr'a 2 fl. 30 cr.; la olalta 93 fl. 1 cr.; adica: Nouadieci si trei floreni si unu cruceru val. austr.

Naseudu in 11 Martiu 1871. (Va urmá.)

Varietati.

† Subscrisii, atatu in numele loru catu si a rudeniloru departate, implinescu trist'a detoria de a incunosciintiá cu anim'a intristata, cumca bun'a loru metusia Veronic'a Cósta veduva

Serbanu Lupu

in urm'a unei bóle abia de 5 dile a repausatu in Domnulu, la 6 Aprile demineti'a la 4 óre, in etate de 64 ani.

Remasitiele pamentesci ale repausatei se voru asiedia spre odihna eterna la 8 Aprile 1871 la 9 óre a. a. din locuinti'a in M. Reginu in cemeteriulu bisericei gr. cat. din S. Reginu.

Repausat'a n'a avutu fericirea de a fi mam'a trupésca, — dér' a implinitu locu de mama la sute de seraci intristati si apesati, cari cu tóta ocasiunea a aflatu la dens'a asilu mantuitoriu.

Fia'i tierin'a usióra si memori'a binecuventata!

Veduva Elen'a Orbonasiu n. Radu.
Smarand'a Grecu n. Radu.
Elen'a Fogarasi n. Radu.
Carolin'a Orbonasiu ved. Buteanu.
Mihailu Orbonasiu.
Ecatarin'a Sceopulu n. Grecu.

— In 22 séra se serbéza din partea sasimei aici la „Nr. 1“ serbatóri'a de pace si victoria a germaniloru cu pregatiri mari. Totu atunci se tiene si serbarea unei fraternisari, dupa cuprinsulu provocarei de susu. Care dintre dóue va fi cea mai patriotica, si mai indreptatita de a fi cercetata si serbata, e lesne a distinge unui cive sinceru, credintiosu patriei si tronului ei. Din fructe se cunoscu pomii, cari suntu climatici si cari exotici. —

— In Duminec'a Tomei avuramu adunarea despartiementului asociatiunei, in care se dede reportu despre activitatea subcomitetului, se tienú si una disertatiune despre folosulu reuniuniloru si se presentara si colecte pentru fondulu unicu nationale romanu, cum vomu vedé de alta data. —

— Sinodulu archidiecesanu gr. or. in Sibiiu si-a inceputa sied.; si in a II sied. au inceputu a pertracta propunerile consistoriului archidiecesanu. (In Nr. viii. mai pe largu.) —

— Din Bucovin'a primimu scirea, ca doliulu pentru prematur'a mórte a stralucitului barbatu alu natiunei Alecsandru Hurmuzachi, care abia in etate de 48 ani, repausá in Neapole, e generale si multu obidatoriu. Remasitiele pamentesci ale angerului acestui aperatoriu de interesele natiunei si ale bisericei sale se voru straporta in Romani'a la Dulcesci. Credemu, ca cu acésta ocasiune natiunea va sci apretiui meritele marelui acestui barbatu, care lu facura eternu si neuitatu pentru tóta viéti'a ei, cu onórea cea mai de preurma ce i se va face, si la care vomu contribui cu totii cu partea de doliu generalu. —

— Congresu bescricescu in Bucovin'a. Celu mai aprigu preluptatoriu pentru a elupta autonomi'a bisericei bucovinene fù in Domnulu repausatulu barbatu A. Hurmuzachi si ei succese de in 4 Novembre esi resolutiune imperiale si pe basea acesteia ministeriulu de cultu si adresá notificarea in 23 Nov. 1870 Nr. 11,779 chiaru a-cestui barbatu sublimu, margaritariulu si stelpulu aperatoriu si alu bisericei sale. — In 13 Martiu s'a si tienutu sub pres. siefului tierei br. Pino un'a adunare pregatitória pentru a stabili o lege de alegere pentru congresu. 18 mireni si 18 preuti luara parte la acésta conferintia si se alésera 4 preuti si 4 mireni, cari se elaboreze proiectulu de alegere, care in 5 dile se si puse la desbaterea adunarei, si acésta se invoi, cá congresulu se fia de 48 membri; dér' mirenii pretinsera, cá 3 parti se fia dintre ei si numai un'a din preuti, pre candu acesti'a cerea pe de diumetate mireni si $^1/_2$ preuti, si decidenduse asta din urma prin votulu adunarei, mirenii protestara si la guvernu, si pana va urma deciderea s'a amanatu opulu congresului. —

— Invitatu de d. maioru Pappazoglu din Bucuresci, membru societatei archeologice din Mosc'a, cá se impartesimu „si pe confratii romani de preste Carpati“ cu cunoscienti'a unei de totu rare antiscitati, damu cu tóta placerea ospitalitate relatiunei dsale de mai diosu, care va interesá pe verce stimatoriu de anticitati:

„Sabi'a lui Avesalomu, fiiulu Imperatului Davidu.“

Mai multi din on. cetatiani, cum si din straini, cari au visitatu colectiunea mea de anticitati, m'au rugatu, cá se publicu detailurile acelei lame de sabia, preste care scrie cu litere obraice samaritane, ca ar' fi alui Avesalomu fiiulu lui Davidu, si ca elu a primitu'o cadó (presentu) dela Ghesiuru (orasiu mare in tribulu lui Manasi'a si unde fù elu refugiatu 3 ani de urgi'a tatalui seu la unchiulu seu, ce erá acolo domninduj; éra pe cealalta parte a lamei scrie cu litere latine, ca „Titu o primesce din Ierusalimu“, amendóue scrierile suntu incrustate cu auru pe lama, apoi se mai vede si pecetea casei lui Davidu exagona totu cu auru, cum si alte descrieri, care nu se potu descifra. — Lam'a acésta amu cumparat'o dela unu calugaru grecu, care -mi a spusu, ca o avea in darea dela unu jeniceru inca din an. 1808, candu in Constantinopole se devastá palatulu si tesaurulu imperialu la revolt'a facuta atunci de jenicери; éra téc'a ei erá de unu feliu de pele de pesce séu sierpe, sum si manieriulu ei, fiindu de argintu auritu le au vendutu pentru lipsa de bani, manieriulu erá unu capu de ostasiu cu coifulu seu, crucea la manieriu erá unu draconu seu sierpe mare incolacitu, dela gur'a lui si pana la capulu ostasiului se acatiá de unu lantiu, care vinica la gutulu ostasiului, candu le au stricatu au cursu unu feliu de nisipu din manieriu, brillantu cá aurulu; éra supositi'a mea despre acésta sabia antica si care fù dusa de Titu in Rom'a, cum ar' fi devenitu in tesaurulu otomanu, este cea urmatória:

La an. 455 dupa Christosu, Genserícu regele vandaliloru chiamatu fiindu de Eudoxi'a veduv'a imperatésa a lui Valentineanu, cá se resbune mórtea barbatului ei contra lui Petroniu Maximu mentionatulu rege, dupa ce cuceri Rom'a au aredicatu de acolo si tóte comorile ce romanii aveau si le au transportatu la Cartagen'a, éra la an. 532 generalulu lui Iustinianu, Belisarie batendu pe Ghilimeru mostenitoriulu tronului lui Genserícu, fù aredicatu din Cartagen'a si tóte comórele ce se aflá acolo, aduse dela Rom'a, cum si pe densulu, in captivitate, si le au adusu in Constantinopole la imperatulu Iustianu, bunulu crestinu, carele ordonà cá sacrele obiecte, ce erau luate de imperatulu Titu din Ierusalimu se le tramita érasi la acea santa cetate a se pastrá, éra captivului Ghilimeru i se darui unu dominiu aprópe de Constantinopole, anume Galiti'a, cá se siedia acolo (vedi istori'a eclesiastica a lui Procopie), éra tienutulu vandaliloru la anecséza imperiului seu in urm'a sangerósei batalie dela Tricameronu, si asia s'ar puté crede, ca mai la urma dupa ocuparea Ierusalimului de otomani, se fi uatu din sant'a cetate tóte acele pretióse si sacre obiecte, ce se aflá acolo depuse de Iustinianu cá se le pastrédie in comórele loru, si nu remane alta, decatu dupa un'a scumpa cercetare, ce s'ar face la Constantinopole, intrebandu pe cei ce posedu cunoscientiele despre obiectele sacre ce erau in tesaurulu imperialu la anulu 1808, se se póta constata adeverat'a origine a mentionatei sabie ce eu posedu astadi, ca-ce altu documentu séu alta cunoscientia eu nu suntu capabilu a dá pentru acésta nepretiuita anticitate, intr'o arma de feru pe vremea lui Davidu.

Doritorii a vedé acésta sabia devenita anticitate de 2886 ani, potu veni ori candu voru dori la colectiunea mea de anticitati, in domiciliulu meu, calea Vacaresci Nr. 151, si cunoscatoriulu, ce o va constata, va avé premiu unu inelu de auru cu cea mai frumósa antica, fia de aici, fia din strainatate.

Maioru D. Pappazoglu.

— **Va esi** inca inainte de ss. serbatori de suptu litografia si tabloulu cu scen'a logodnei si a casatoriei lui Negoe Voda cu Despin'a Dómna fét'a cnésului Lázáru alu Serbiei la an. 1500, serbare petrecuta in resiedinti'a din curtea de Argesiu facia cu representantii din Ungari'a, Serbi'a si Polcni'a cu 3 portrete vechi ale Domnitoriloru Bulgariei, a lui Negoe VV. domnulu Romaniloru, care a fondatu curtea de Argesiu, si splendorea solemnitatii, portr. metrop. Macarie. Pretiulu 3 lei noi tramisi deadreptulu la d. editoru maioru Pappazoglu, calea Vacaresci Nr. 151 in Bucuresci. —

— Din calindariulu **„Amicului** poporului“ pe 1871 mai suntu de vendiare vreo suta de ecsemplarie. Doritorii binevoiésca a se adresá la d. Visarionu Romanu in Sibiiu. —

Nr. 948/civ. 1871.

Edictu

Din partea judecatoriei districtuale din Fagarasiu se face cunoscutu, cumca in urm'a cererei lui George Strambu din Vadu de pres. 25 Septembre 1869 Nr. 3458 s'au concesu vendiarea libera a morei de farina cu 2 rote in Vadu sub Nr. 171, carea s'a pretiuitu cu 500 fl. v. a. si ca diu'a de vendiare s'a determinatu pe 8 Maiu 1871 si apoi pe 9 Iuniu 1871 totudéun'a la 10 óre ante amédi in localulu oficiului comunale in Vadu.

Iubitorii de cumparare se incunosciintiaza despre acesta cu acelu adausu, ca mor'a se va vinde la alu doilea terminu si sub pretiulu estimarei. Conditiunile vendiarei se potu vedé la judecatori'a districtuale.

Fagarasiu in 3 Aprile 1871.

Din siedinti'a judecatoriei districtuale.

1—3

Efori'a spitaleloru civile.

Efori'a dorindu a dá in arenda oteriulu ce a construitu pe proprietatea sa Sinai'a din districtulu Prahov'a, si care se afla pe sioseau'a principala dintre Bucuresci si Kronstadi, anuncia printr'acést'a pe amatori, ca va tiene licitatiune in diu'a de 20 Aprile (2 Maiu) in Bucuresci, strat'a Coltiei Nr. 38.

Conditiunile acestei antreprise suntu cele urmatórie:

I. Inchiuerea se face pe cinci ani incependu dela 23 Aprile an. 1871.

II. Deodata cu otelulu se lasa in dispositiunea antreprenorelui dóuedieci pogóne livedi din vecinatatea otelului.

III. Impositele fiscale se va respunde de Eforie.

IV. Pretiulu ce va resultá la licitatia va fi arenda unui anu.

V. Mobilierulu principalu necesariu fiacarei camere a otelului se va dá de Eforie.

VI. Antreprenorele se va supune tarifeloru ce i se voru ficsá de Eforie pentru pretiurile ce va fi in dreptu a cere dela pasageri, atatu pentru camere catu si pentru nutrimentu. Se voru adopta pretiurile de midiulocu avenduse in vedere acéia dela trei otele din Ploiesci si Kronstadt.

VII. Celelalte conditiuni se potu vedé in cancelari'a Eforiei in ori ce di pana la terminulu aratatu.

Siefulu sen. N. Zamfirescu m/p.

Nr. 1700, 1871 Martiu 19.

Cursurile

la bursa in 18 Aprile 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 90	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 97	„ „
Augsburg	—	—	122 „ 40	„ „
Londonu	—	—	125 „ 30	„ „
Imprumutulu nationalu	—	—	59 „ —	„ „
Obligatiunile metalice vechi de 5%			68 „ 75	„ „
Obligatiunile rurale ungare			79 „ 30	„ „
„ „ temesiane			76 „ 50	„ „
„ „ transilvane			74 „ 25	„ „
„ „ croato-slav.			83 „ 50	„ „
Actiunile bancei	—	—	741 „ —	„ „
„ creditului	—	—	277 „ 70	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.